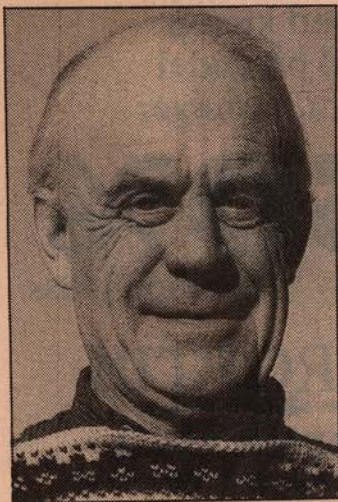

Moro med mobbing

For Tønsbergs Blad
av Einar Engebretsen

Einar Engebretsen

slik jeg ser det

Til det som Otto Jerspersen, «Årets TV-mann», fremstiller på skjermen, trenger han hverken humor eller fantasi, det er nok med menneskeforakt.

Nyttårsaften så vi scenen med mobbing av den kvinnelige Frelsesarmésoldaten - den var sjofel. Jespersen evner ikke å skjelne mellom det å være satirist og sadist.

Når NRK gallup-erer seg frem til konklusjonen at rå menneskeforakt er god underholdning, kan snart massemediets manipulerende makt innbille oss at en rotte er en arabisk hingst.

Nylig ble en 80-årig kvinne slått ned på gaten. Liggende

med brukket arm ble hun sparket fordi hun ikke ville gi slipp på vesken sin. To ungdommer lo da de løp vekk med tjuvgodset. En form for «humor» som her en stigende kurve i våre bygater. Det er blitt så festlig at gamle mennesker, kvinner spesielt, er redd for å gå ut om kvelden. Jespersen sprenger ingen grenser, han bare akselererer og presenterer forsimplingen og råskapen på våre gater og i våre hjem.

Da jeg så «O.J.» mobbe og maltraktere Frelsesarmésoldaten, gikk mine tanker og følelser tilbake til en sidegate til Bogstadveien i 1943.

Jeg ble slått ned med køller av en gjeng uniformerte nazister og trukket halvt bevisstløs gjennom Oslos gater til deres hovedkvarter. Jeg var 17 år, en venn av meg på samme alder ble dradd med. De satte ham først opp mot veggen og sa at hvis han blunket, ville de slå. Han blunket. De slo. Han blunket, de slo, han blunket, de slo... Da de bar ham ut, gliste de. Det var god underholdning. Så var det min tur.

Det verste var ikke kølleslagene, tenner som løsnet, sprukne lepper eller blod som rant. Det kunne jeg tåle. Det som gjorde virkelig vondt, var maktesløsheten,

det nedverdiggende, frykten for det neste som kunne skje i hendene på bøller som kunne behandle meg som de vilde.

Det var *det* jeg gjenkjente i D.J.s behandling av kvinnen. Den sterke som trækker på den svake... og flirer. Menneskeforakt har en rask glide-skala fra mobbing til tortur. Når menneskeforakt blir underholdning og vi premierer mobbing, da kan vi være sikre på en ting: forsimplingen av samfunnet fortsetter i øket tempo- og vi betaler NRK for å gjøre det.